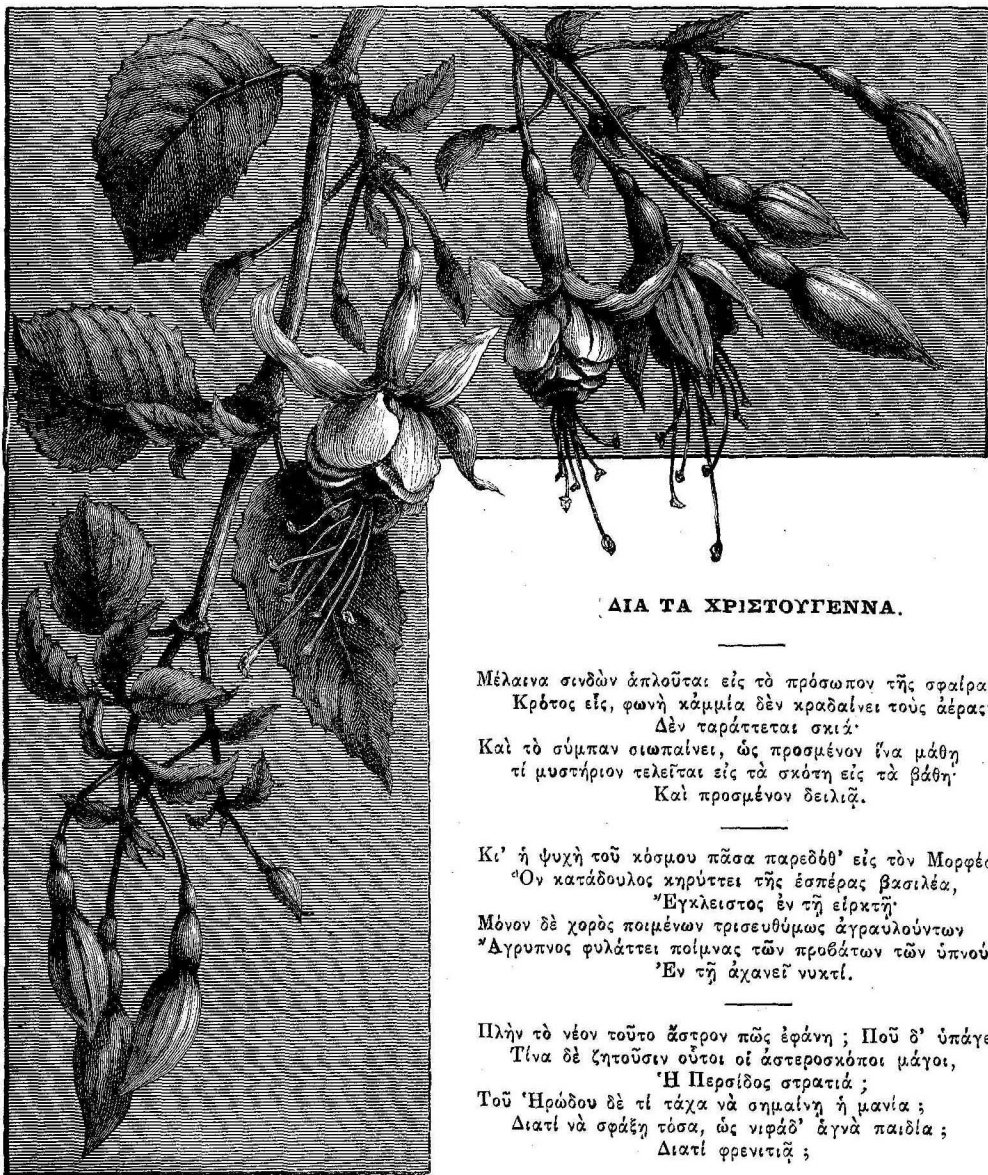

εἰς αὐτόν, τὰ ὁποῖα ἰάτρουν τοὺς δαγκανομένους, ἀλλ' ἢ πίστις, καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν λόγον καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

Ὅπως δὲ τότε οἱ Ἰσραηλῖται διετάχθησαν νὰ βλέπωσιν εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, οὕτω καὶ τώρα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι παραγγέλλονται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ νὰ κυττάζωσι, νὰ πιστεύουν δηλ. καὶ νὰ ἐπι-

καὶ τὰ κύματα, καὶ ἤρχισε νὰ δειλιᾷ, δηλ. νὰ χάνῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸν Χριστόν, ἤρχισε νὰ βυθίζεται!

Λοιπόν, τέκνα μου, εἰς αὐτὸν πρέπει καίσεῖς νὰ κυττάζετε μὲ πίστιν καὶ μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς διαφυλάττῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἣ ὁποῖα δαγκάνει καὶ δηλητηριάζει καὶ θανατώνει τοὺς μὴ πιστεύοντας εἰς τὸν Χριστόν.

ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Μέλαινα σινδὼν ἀπλοῦται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς σφαίρας,
Κρότος εἰς, φωνὴ κάμμια δὲν κραδαίνει τοὺς ἀέρα·

Δὲν ταραττεται σκιά·

Καὶ τὸ σύμπαν σιωπαίνει, ὡς προσμένον ἕνα μάθη
τί μυστήριον τελεῖται εἰς τὰ σκότη εἰς τὰ βάθη·
Καὶ προσμένον δειλιᾷ.

Κι' ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου πᾶσα παρεδόθ' εἰς τὸν Μορφέα.

Ὅν κατὰδουλος κηρύττει τῆς ἐσπέρας βασιλέα,

Ἐγκλειστος ἐν τῇ εἰρκτῇ·

Μόνον δὲ χορὸς ποιμένων τρισευθύνως ἀγραυλοῦντων

Ἄγρυπνος φυλάττει ποίμνας τῶν προβάτων τῶν ὑπνούντων

Ἐν τῇ ἀχανεῖ νυκτί.

Πλὴν τὸ νέον τοῦτο ἄστρον πῶς ἐφάνη ; Ποῦ δ' ὑπάγει ;

Τίνα δὲ ζητοῦσιν οὗτοι οἱ ἀστεροσκόποι μάγοι,

Ἡ Περσίδος στρατιά ;

Τοῦ Ἡρώδου δὲ τί τάχα νὰ σημαίνει ἡ μανία ;

Διατί νὰ σφάζῃ τόσα, ὡς νιφάδ' ἄγνὰ παιδία ;

Διατί φρενιτιᾷ ;

στεύονται εἰς τὴν δύναμιν του καὶ θὰ σώζονται ἀπὸ τὰ θανατηφόρα δαγκάματα τῆς ἁμαρτίας.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μίαν φορὰν διστάχθη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ πλοῖον καὶ ὑπάγῃ εἰς αὐτὸν περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα, ὁ Πέτρος ἐπίστευσε καὶ ὑπήκουσε καὶ κατέβη καὶ ἐπεριπάτει ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα ὡς εἰς ξηρὰν χωρὶς νὰ βυθίζεται, διότι εἶχε τὸ ὄμμα του προσηλωμένον εἰς τὸν Χριστόν καὶ εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λόγον του. Εὐθὺς ὁμῶς ἀφοῦ ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του ἀπὸ τὸν Χριστόν εἰς τὸν ἄνεμον

Ἦ μυστήριον αἰώνιον ! ! ! Ἦ ἀπόκρυφον σπουδαῖον

Καὶ ἁγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, προαιώνιον καὶ νέον,

Τώρα οὐ κατανοῶ ! ! !

Ἄγγελος διότι τώρα Γαβριὴλ ὁ κορυφαῖος

Τὰ γενέθλια κηρύττει τοῦ τῶν πάντων Βασιλέως,

Κ' ἐκ χαρᾶς ἐνθουσιᾷ.

« Μάγοι, καὶ ποιμένες, λέγει, μὴ θυμνεῖσθ', ἐνθουσιᾶτε, »

« Ὁ Χριστὸς διότι βρέφος ἐν τῇ Βηθλεὲμ γεννᾶται, »

« Ὁ τοῦ κόσμου λυτρωτής. »

« Ἄγετε, διότι τίκτει τὸν Χριστὸν ἐκεῖ παρθένος »
 « Ὅστις τόκος τῶν συνήθων κ' ἐπιγίγων τόκων ξένος, »
 « Εἶνε θέλας γεννητῆς. »

Σύναμα δ' ἐξαφνης δόξα περιήστραψε μεγάλη,
 Καὶ ἀγγέλων ἐπεφάνη οὐρανόθεν στρατι' ἅλλη

Ἐν λευκῇ περιβολῇ,

Μέλπουσα ἐνθέως πᾶσα γλυκυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ :

« Δόξα, ἐν ὑψίστοις, δόξα, κ' ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, »

« Καὶ ἀγάπησις πολλή. »

Καὶ οἱ μάγοι πορευθέντες εὗρον ἐπαργανωμένον
 Βρέφος κείμενον ἐν φάτνῃ μὴν γεγαλακτισμένον,
 Ἄμμοιρον δὲ στολισμῶν.

Κ' ἐκ ψυχῆς ἐνθουσιῶντες τῷ προσφέρουσιν, ὡς δῶρα,
 Λίθον, χρυσὸν καὶ σμύρναν, δαίγματα σεβασμοῦ,
 Καὶ λατρείας τὸν δασμὸν.

Χαίρετε, λοιπὸν ἄνθρωποι, ὦ λαοί, τῆς ὑψηλῆς

Χαίρετε Χριστὸς γεννᾶται ἐνδον σταύλου τρισαυλίου,

Ἐνδον φάτνης πενιχρᾶς.

Χαίρετε κ' εἰς τὸν σωτήρα φέρετ' ἄλλο νέον δῶρον,

Ὁλοκλήρου τῆς ἀγάπης, καὶ ὑποταγῆς τὸν φόρον

Ἐκ καρδίας καθαράς.

Ἐν Πειραιεὶ 25 (11) 1890.

ΜΑΡΙΑ ΚΕΝΤΟΥΡΗ.

ΤΑΣΕΙΔΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ.

(Διὰ τὴν προσφιλὴ Ἐφημερίδα τῶν Παίδων).

Τὴν πρωίαν λοιπὸν ἀναχωρήσαντες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ἐφθάσαμεν μετὰ μίαν ὥραν εἰς Ὁμβούργον καὶ διηλλόμεν τὴν κυριωτέραν ὁδὸν τῆς πόλεως ἵνα ἰδωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ περίφημα θερμὰ λουτρά, διὰ τὰ ὅποια φημίζεται ἡ πόλις. Τὸ Κουρσάλ (Θεραπευτήριον) ἐνταῦθα, ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα μεγάλα θερμὰ λουτρά τῆς Γερμανίας, εἶναι κτίριον πολυτελές, κείμενον ἐν μέσῳ εὐρέων κήπων καὶ τεχνητῶν λιμνῶν, ὅπου συνέρχονται οἱ διάφοροι ἀσθενεῖς δις τῆς ἡμέρας ἵνα πῶσι τὰ ὕδατα, ἢ νὰ λουσθῶσιν ἐν αὐτοῖς—διότι γίνεται διττὴ χρῆσις αὐτῶν. Ἀλλ' ἡμᾶς ἐνεδιέφερον περισσότερον τὰ Ῥωμαϊκὰ ἐρείπια, διὰ καὶ ταχέως ἐξήλθομεν τῆς πόλεως καὶ ἐκάμαμεν πορείαν τριῶν ὥρῶν πεζῇ, μέχρις ὑψηλοῦ λόφου λεγομένου Σάαλβουργ, ἔνθα ἐπὶ τέλους εὗρομεν τὰ ἐρείπια. Ταῦτα εἶναι τὰ μέγιστα λείψανα, ἅτινα ὑπάρχουσι, τοῦ μεγάλου ἐκείνου τείχους, ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκτίσαν περὶ τὸ 70 μ. Χ. ὡς προπύργιον κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν ἀγρίων Γερμανικῶν φυλῶν. Τὸ τεῖχος τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐκ συνεχοῦς σειρᾶς ὀχυρωμάτων καὶ φρουρίων, ἐξ ὧν τὸ Σάαλβουργ τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέν· ἡ σειρά αὕτη τῶν φρουρίων ἐξετείνεται ἀπὸ τῆς Ῥατισδόνης ἐν Βαυαρίᾳ ΒΔ πρὸς τὸ Χόεν-στάουφεν, ἐκεῖθεν πρὸς Β. μέχρι Βέτσλαρ, διερχομένη διὰ τοῦ Σάαλβουργ, καὶ ἐκ Βέτσλαρ δυτικῶς πρὸς τὸ Ἐμς καὶ τὸν Ῥήνον. Τὰ ἐρείπια τοῦ Σάαλβουργ, καλύπτοντα ἔκτασιν περίπου 32,270 τετραγ. μέτρων, δὲν ἔχουν πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ συνήθη Ῥωμαϊκὰ λείψανα, διότι εἶναι κατεσκευασμένα ἐκ σχετικῶς μικρῶν λίθων, ἀλλ' ὡς φαίνεται οἱ Ῥωμαῖοι, ἐκτεθειμένοι εἰς παντοίας καὶ ἀενάους ἐπιδρομὰς καὶ ἐπιθέσεις τῶν Ἀγρίων Γερμανῶν ἐκεῖ ἐξ εἰς τὰ δάση, μετεχειρίσθη-

σαν ὅτι εὗρισκον πρόχειρον, διὰ νὰ κτίσουν τὰ φρούριά των. Περιεργάσθημεν τὸ φρούριον ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐξετάζοντες τὰ διάφορα ἐν αὐτῷ ἐρείπια. Εἶναι δὲ τοῦτο μεγάλην τετραγωνικὴν ἔκτασιν περιβαλλομένη ὑπὸ ἰσχυροῦ τείχους μὲ ἐπάλξεις, τινὲς τῶν ὁποίων γεωστί ἀνενώθησαν. Ἐντὸς τοῦ τετραγώνου τούτου, εἶναι πολλὰ μικρὰ οἰκίαι ἢ στρατῶνες, ὧν μόνον τὰ θεμέλια σώζονται εἶναι ὅμως ὅλαι ἐντεταγισμέναι καὶ προφυλαγμέναι ἀπὸ βροχῆν καὶ χιόνα διὰ ξυλίνων ὀροφῶν. Ἰδίως εἴλικυσαν τὴν προσοχὴν μας εἰς ἕκαστον τῶν στρατῶνων τούτων, τὰ μέσα ἅτινα μετεχειρίζοντο πρὸς θέρμασιν κατὰ τοὺς βαρεῖς Γερμανικοὺς χειμῶνας. Ὑπὸ τὸ πάτωμα, ὅπερ ἦτο ἐστρωμένον μὲ λεπτὰς πλίνθους, ἦσαν αὐλακες, πάντες διερχόμενοι διὰ τοῦ κέντρου τοῦ δωματίου ὅπου ἦτο ἀνοιγμὰ τι κυκλικόν. Ἐκεῖ ἦν ἄπτετο πῦρ, διὰ τῶν αὐλάκων δὲ ἐξήρχετο τὸ πλεῖστον τοῦ καπνοῦ, συνάμα δὲ ἐθερμαίνετο καλῶς καὶ τὸ πάτωμα. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐκεῖ δὲν ἐπερατώθησαν ἀκόμη, ὥστε τίς οἶδε τί δύναται εἶναι νὰ ἀνακαλυφθῇ. Τὸ φρούριον τοῦτο καὶ ἐν γένει ὅλον αὐτὸ τὸ κολοσσιαῖον Ῥωμαϊκὸν προπύργιον ἐξετέλεσαν ὅπωςδὴποτε τὸν προορισμὸν των κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐπὶ διακόσια ἔτη, ὕστερον ὅμως ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τηρησῶσιν ἐκεῖ τὴν θέσιν των αἱ Ῥωμαϊκαὶ λεγεῶνες, ὅθεν καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο τεῖχος ἐγκατελείφθη καὶ κατεστράφη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Τὴν ἐπομένην τῆς ἐπιστροφῆς μας εἰς Φράγκφορτ, ὁ ἀναμενόμενος φίλος ἐφθασε καὶ ἀφοῦ τοῦ ἐδώκαμεν μίαν ὥραν, διὰ νὰ ἰδῇ τὴν πόλιν, ἀνεχωρήσαμεν καὶ οἱ τρεῖς ἐσπευσμένως περὶ τὴν 2^{ον} μ. μ. ὥραν, διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Μογουντίαν. Φθάσαντες ἐκεῖ μετὰ μίαν περίπου ὥραν εἶδομεν διὰ πρώτην φοράν τὸν περιώνυμον Ῥήνον ποταμόν, ἀπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς γεφύρας τῆς Μογουντίας, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐφάνη καὶ τόσον μεγαλοπρεπὴς τότε, ἥσαν δὲ καὶ πολὺ κίτρινα καὶ ἀκάθαρτα τὰ ὕδατά του, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐπ' αὐτοῦ κινήσεως τῶν παντοειδῶν ἀτμοπλοίων, ἅτινα ἀνακινοῦσιν ἀδιακόπως τὸν πλῆθον τοῦ πυθμένος. Βραδυτέρον ὅμως κατὰ τὸ ταξεῖόν μας ἔσχονμεν πολλὰς εὐκαιρίας νὰ θαυμάσωμεν τὸ κάλλος καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὧν ὅχι τῶν κιτρίνων ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, τουλάχιστον τῶν ὠρίων ὄχθων του.

Ἐν Μογουντίᾳ ἐμείναμεν τρεῖς ὥρας. Πρῶτον ἐπισκέφθημεν τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ὅστις ἐκτίσθη περὶ τὸ 1100 μ. Χ., ὕστερον ὅμως πολλάκις ἐκάη κερκίως καὶ ἀνεκτίσθη, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σημερινὸν κτίριον δεικνύει τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὅλων τῶν αἰώνων. Οὕτως οἱ στρογγυλοὶ ἀνατολικοὶ πύργι εἶναι οἱ ἀρχαιότατοι (μ. Χ. 1081), οἱ στύλοι τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνάγονται εἰς τὸ ἔτος 1137, ὁ δυτικὸς πρόναος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 13^{ου} αἰῶνος, τὰ παρεκκλήσια εἰς τὸν 13^{ον}—15^{ον} αἰῶνα, ὁ δὲ μέγας δυτικὸς πύργος, κατακαίει, ἀνεκτίσθη τὸ 1767. Τέλος τὸ 1818—78 ἐγένετο μεγάλη ἀνακαινισις διαφόρων σεσθαιρωμένων μερῶν ὑπὸ διασκήπτου τινὸς Ὀλλανδοῦ ἀρχιτέκτονος. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ εἶναι πολὺ ἀξιοθαύματον οὐχὶ μόνον διὰ τὰ λαμπρὰ εἰκονογραφημένα παράθυρά του, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὰ παμπάλαια καὶ πολυτελέστατα παρεκκλήσια καθ' ὅλον τὸ μῆκος ἐκατέρωθεν τοῦ κυρίου ναοῦ. Ἐνταῦθα ὡσαύτως εἶναι τὰ μεγαλοπρεπῆ μνημεῖα ὅλων τῶν ἱστορικῶν Ἀρχιεπισκόπων τῆς Μογουντίας, οἵτινες ἐπὶ μικρὸν ἦσαν οἱ Πατριάρχαι τῆς ἐν Γερμανίᾳ Παπικῆς ἐκκλησίας. Ἡ πόλις αὕτη, ἥτις ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἔσχε στρατηγικὴν σπουδαιότητα, καὶ ταχέως κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, κατέστη τὸ κέντρον τῆς νέας θρησκείας ἐν Γερμανίᾳ. Κατὰ τὸν 12^{ον} αἰῶνα ὑπῆρξεν ὡσαύτως ἡ πρωτεύουσα τῆς